Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8391
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

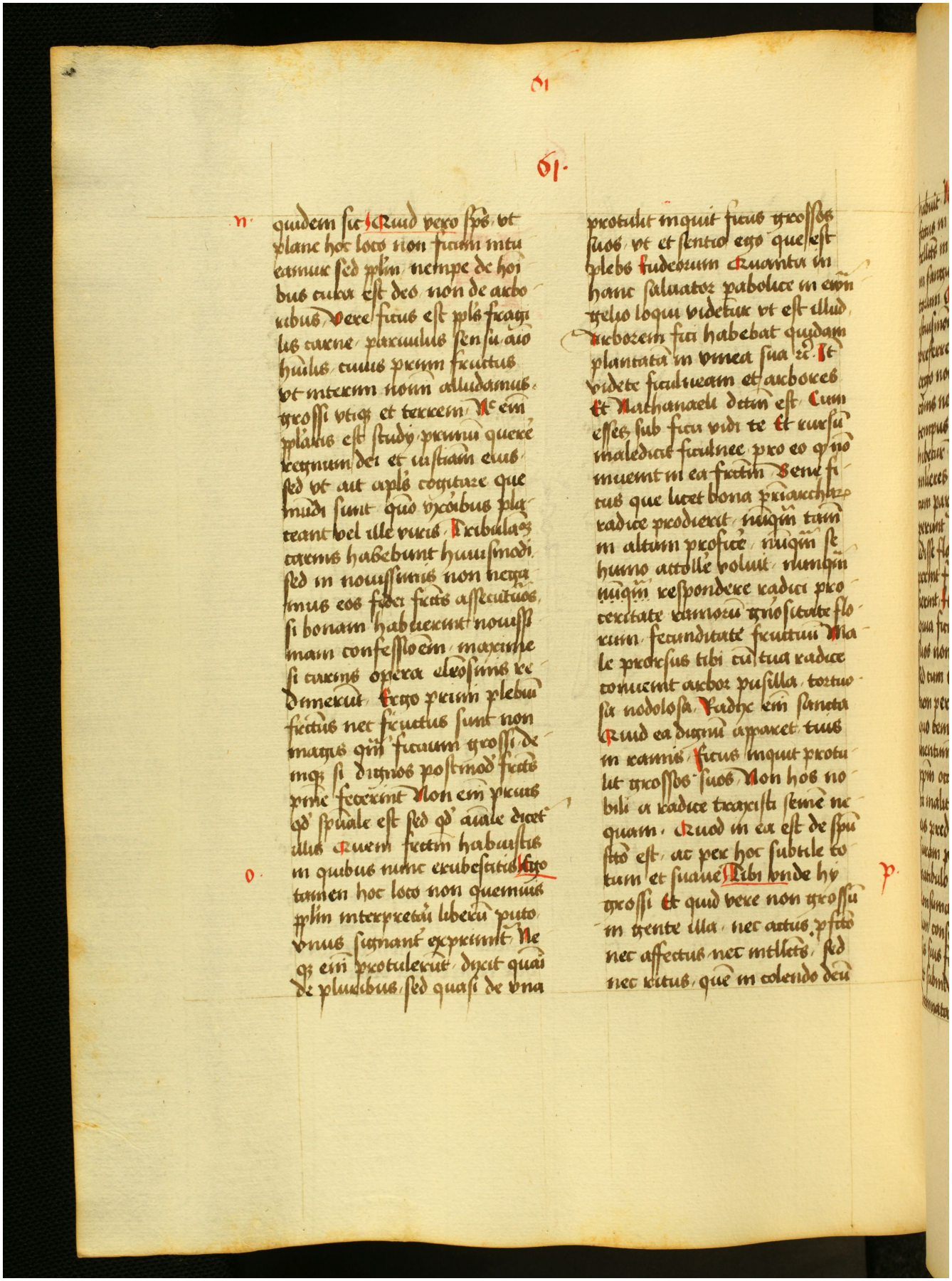

n quidem sic Quod vero spes vt
plane hoc loco non fieri intu
emur sed plin nempe de hoi
bus cura est deo non de arbo
ribus Vere ficus est pls fragi
lis carne parvulus sen su auo
hulus cuius primum fructus
vt interim nosm alludamus
grossi vtq; et tercem Ac eim
plaius est studij primum quere
regnum dei et iustiam eius
sed vt aut apls cogitare que
mudi sunt quo vocabus plu
teant vel ille vicus Tribulas
caemus habebunt huiusmodi
sed in nouissimis non negla
mus eos fidei fructs assecutos
si bonam habuerunt nouiss
mam confessoem maxime
si carens opera deosinus re
demerent Ergo primum plebui
fructus nec fructus sunt non
magis qm fiduum grossi de
mq; si diuinos postmod fructs
prime fecerint Non eim pcuus
qd spiale est sed qd animale dicet
illus Quem fructm habuistis
o in quibus nunc erubescitis Ergo
tamen hoc loco non quemuis
plin interpretm liberu puto
vnus sumant exprimit Ne
q; eim protulerit dicit quasi
de pluribus sed quasi de vna
protulit inquit ficus grossos
suos vt et sentio ego que est
plebs Iudeorum Quantu in
hanc saluator parabolice in eum
gelio loqui videtur vt est illud
Arborem fici habebat quidam
plantata in vinea sua ꝛc Et
videte ficulneam et arbores
et Nathanaeli dicm est Cum
esses sub ficu vidi te et cursu
maledicit ficulnee pro eo q; no
inuenit in ea fructm Semel fi
tus que licet bona principalis
radice prodierit nuqm tam
in altum proficere nuqm se
humo attollere voluit nunqm
nuqm respondere radici pro
ceritate eiusdem grossitate flo
rum fecunditate fructuum Ma
le profecus tibi cu tua radice
conuerunt arbor pusilla tortuo
sa nodolosa Radice eim sancta
Quid ea digni apparet tuus
in ramis Ficus inquit protu
lit grossos suos Non hos no
bili a radice traxisti semel ne
quam Quod in ea est de spu
sto est at per hoc subtile to
tum et suaue Tibi unde hy p
grossi et quid vere non grossu
in gente illa nec actus pfto
nec affectus nec intellectus sed
nec ritus que in colendo deu